

at' mů - žem bo - žská do - bro - di - ní vdě - čně při - jmou - ti.

Slá - va O - tci i Sy - nu i. Du - chu Sva - té - mu,

ja - ko by - la na po - čát - ku, i ny - ní i vždy - cky

a na vě - ky vě - ků. A - men.

111

M₂

1. Vši - chni vě - rní kře - st'a - né, Bo - hu chvá - lu vzdej - me,

pře - ra - dost - né pí - sni - čky ke cti mu zpí - vej - me.

2. Jezu Kriste, Pane náš,
Synu Boží pravý,
spásu světa jediná,
dárce věčné slávy!

3. Jeho Matku Marii
všichni v úctě mějme,
co jí anděl zvěstoval,
pilně rozjímejme.

4. Pravil anděl Gabriel,
poslán Pánem z nebe:
Všeho světa Spasitel
narodí se z tebe.

5. Já jsem dívka poddaná
vůli Pána mého.
Staň se, řekla Maria,
podle slova tvého.

6. Slovo Otce mocného
hned se stalo tělem,
sám Bůh stal se člověkem,
naším Spasitelem.

M₂ 112

1. Z hvě - zdy vy - šlo slu - nce, ne - be - ské zje - ve - ní, Syn dán jest Pa -

nen - ce v pře - div - ném vtě - le - ní, to - bě, ó Pa - nno Ma - ri - a.

2. Co kdys Adam ztratil,
Kristus nám navrátil,
když se divem vtělil,
na svět se narodil
z čisté, ctné Panny Marie.